

دعای ۵۱- هرگاه ناپسندی از او دور می‌شد یا مورد پسندی برایش آماده می‌گشت

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ قَضَائِكَ، وَبِمَا صَرَفْتَ
عَنِّي مِنْ بَلَائِكَ، فَلَا تَجْعَلْ حَظِّي مِنْ رَحْمَتِكَ مَا
عَجَّلْتَ لِي مِنْ عَافِيَتِكَ، فَأَكُونَ قَدْ شَقِيتُ بِمَا
أَحْبَبْتُ، وَسَعِدَ غَيْرِي بِمَا كَرِهْتُ،

خداوندا! سپاس تو را بر نیکویی مقدرات و بر بلا و مصیبت
که از من دور کردی. پس مبادا بهره مندی من از رحمت
تنها به نعمت‌های زودگذر دنیا محدود شود، که به خاطر آنچه
دوست داشتم، بدبخت شوم و دیگران به خاطر آنچه دوست
نداشتم، خوشبخت شوند.

وَإِنْ يَكُنْ مَا ظَلَلْتُ فِيهِ، أَوْ بْتُ فِيهِ مِنْ هَذِهِ
الْعَافِيَةِ بَيْنَ يَدَيَّ بَلَاءٍ لَا يَنْقَطِعُ، وَوَزِيرٍ لَا يَرْتَفِعُ،
فَقَدِّمُ لِي مَا أَخَّرْتَ، وَأَخِّرْ عَنِّي مَا قَدَّمْتَ.

اگر این نعمت‌هایی که در آن آرامش می‌یابم و روز و شب
می‌گذرانم، مقدمه‌ای باشد بر بلائی بی‌پایان و وبالی پایدار،
پس آنچه را به تأخیر انداخته‌ای، زودتر به من عطا کن و آنچه
را پیش انداخته‌ای، به تأخیر انداز.

فَغَيْرُ كَثِيرٍ مَا عَاقِبَتُهُ الْفَنَاءُ، وَغَيْرُ قَلِيلٍ مَا
عَاقِبَتُهُ الْبَقَاءُ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.

زیرا چیزی که پایانش فنا و نابودی است، بسیار فراوان به حساب نمی‌آید، و آنچه عاقبتش همیشگی است، اندک و کم نمی‌باشد، و بر محمد و آلش درود فرست.